

Hoditi za Jezusom

Vincencijev tabor 2020

Jezus obljubi Petru ključke kraljestva

Ko je tisti čas Jezus prišel v pokrajino Cezarêje Filípove, je spraševal svoje učence: »Kaj pravijo ljudje, kdo je Sin človekov?« Rekli so: »Eni, da je Janez Krstnik, drugi, da Elija, spet drugi, da Jeremíja ali eden izmed prerokov.« Dejal jim je: »Kaj pa vi pravite, kdo sem?« Simon Peter je odgovóril; rekel mu je: »Ti si Kristus, Sin živega Boga.« Jezus pa mu je dejal: »Blagor ti, Simon, Jonov sin, kajti tega ti nista razodela meso in kri, ampak moj Oče, ki je v nebesih. Jaz pa ti povem: Ti si Peter, Skala, in na tej skali bom sezidal svojo Cerkev in peklenska vrata je ne bodo premagala. Dal ti bom ključke nebeškega kraljestva; kar koli boš zavezal na zemlji, bo zavezano v nebesih; in kar koli boš razvezal na zemlji, bo razvezano v nebesih.« Tedaj je učencem naróčil, naj nikomur ne povedo, da je on Kristus. (Mt 16,13-20)

Vera v tri dobre može?

»Kaj pravijo ljudje, kdo je Sin človekov?« je bilo vprašanje, s katerim je **Jezus izzval učence, da povedo, za koga ga imajo**. Za mnoge je bil Jezus eden izmed prerokov. To je pomenilo, da so ga radi poslušali, mu občasno sledili, potem pa šli spet po svoje. Izpoved apostola Petra je bila drugačna. Zanj je Jezus **»Kristus, Sin živega Boga.« Kar pomeni, da se zanj, ob Jezusu življenje spreminja**. Sedaj ko ga pozna, ni več navaden ribič, ampak postaja ribič ljudi. Jezusu ne sledi občasno, ampak je **na njem začel graditi svoje življenje**. Zgodilo se je to, kar je Jezus povedal o njem. Postal je temelj novega občestva, Cerkve. Dal mu je oblast razvezovati in zavezovati. **Skratka kakršna je izpoved vere, takšno je življenje, bi lahko rekli**.

Kdo pa je za nas Jezus? Spomnil sem se na **tri dobre može: Božiček, Dedek mrz in Miklavž**. Kdo je Jezus sem pogosto spraševal mlade v pripravi na birmo, pa je bila popolna tema. Če pogledamo okrog sebe, je **Jezus za večino kristjanov tisti, ki napolni cerkve za blagoslov jedi in ob slovesnostih** kot so birma in prvo sveto obhajilo.

Kaj se je zgodilo z našo vero? Poglejmo kar ob treh dobrih možeh. Božiček je tisti, ki ti, **če si priden**, nekaj prinese v jaslice, zelo podobno kot Miklavž. Vzgojo smo usmerili v spolnjevanje pravil, **vera je postala skupek moralnih norm, način življenja, ki se kaže predvsem navzven**. Če vprašate, kdo je kristjan, bo splošen odgovor: tisti, ki hodi ob **nedeljah k maši, ki ima vse zakramente** ipd. Gre za neko tradicijo, navado in zunanji izgled.

Vse to ni slabo, ampak temelj manjka in ta temelj je Jezus sam. Kako? Naša vera je vera v Jezusa Kristusa. Ne utemeljuje je moralni nauk, ker ga Jezus ni sestavil. Utemeljuje ga sam odnos z Jezusom. **Naša vera je hoditi z Jezusom skozi življenje**. Središče življenja za kristjana naj bi bila živa Božja beseda, ki vsak trenutek vabi k razmišljanju. Če povežemo z Jezusovimi besedami iz evangelija, pomeni hoditi z Jezusom: razvezovati in zavezovati. **Torej vse stoji in pade ob Jezusu. Če je Jezus za nas resnično živi Bog, potem pomeni verovati:**

- **Najprej hoditi, ne stati!** Kristjan ne more biti na cilju, je vedno na poti. Od nas Bog zahteva vedno več, neprestano razmišljanje in delovanje. Ne po logiki navade, ampak po logiki odnosa z Jezusom.
- **Neprestano živost v iskanju odgovorov na vsa vprašanja življenja:** osebna, službena, družbena. Kaj pričakuje Jezus od nas, kje je, kam nas vodi.
- **Biti na strani Resnice, vedno na strani Resnice.** Biti kristjan ne pomeni, da smo že na pravi strani. Resnico moramo iskati in za njo stati, se zanjo boriti, ne glede na to ali se splača ali ne.
- **Nositi križ, odpoved, umiranje sebi.** To ni pot ugodja in priznanja, privilegijev in elitizma, je pot preizkušenj, kot smo poslušali preteklo nedeljo o srečanju med Jezusom in Kanaansko ženo.
- **Postaviti Kristusa za vodilo, tvegati čudaštvo.** Biti čuden, biti čudak, ko Bog od nas pričakuje bolj radikalne, nenavadne odločitve ipd.

Naša vera ni obhajanje zakramentov kot središče življenja. Vsi zakramenti so le opora v hoji za Jezusom. Kristjan naj bi se zavedal, da bo brez molitve in zakramentov težko sledil Jezusu na vsakem koraku. Kajti njegovi koraki so težki. **Pot skozi življenje z Jezusom je ozka in strma.** Ker smo pozabili, da je temelj naše vere hoja z Jezusom, so tudi zakramenti postali nepotrebni, stvar navade. Vrnitev k bistvu vidim v premišljevanju božje besede, v tem, da si jo prizadevamo vzeti za res. **Da bi prišli do tiste točke, ko bomo na vse naše življenje gledali v luči evangelija.** Potem bodo tudi vsi zakramenti in vse lepe navade ponovno dobile dušo.

I. Hoditi, ne stati!

Bogastvo in hoja za Jezusom

Ko se je odpravljaj na pot, je nekdo pritekel, padel pred njim na kolena in ga vprašal: »Dobri učitelj, kaj naj storim, da bom deležen večnega življenja?« Jezus mu je odvrnil: »Kaj mi praviš, da sem dober?! Nihče ni dober razen enega, Boga! Zapovedi poznaš: Ne ubijaj! Ne prešuštvuj! Ne kradi! Ne pričaj po krivem! Ne goljufaj! Spoštuj očeta in mater!« Rekel mu je: »Učitelj, vse to sem izpolnjeval že od svoje mladosti.« Jezus se je ozrl vanj, ga vzljubil in mu dejal: »Eno ti manjka: pojdi, prodaj, kar imaš, in daj ubogim, in imel boš zaklad v nebesih; nato pridi in hodi za menoj!« Ta beseda ga je potrla in je žalosten odšel; imel je namreč veliko premoženje.

Tedaj se je Jezus ozrl okrog in rekel svojim učencem: »Kako težko bodo tisti, ki imajo premoženje, prišli v Božje kraljestvo!« Učenci so se čudili njegovim besedam. In Jezus je vnovič spregovoril: »Otroci, kako težko je priti v Božje kraljestvo! Laže gre kamela skozi šivankino uho, kakor bogataš pride v Božje kraljestvo.« Ti pa so še bolj strmeli in govorili med seboj: »Kdo se potem more rešiti?« Jezus se je ozrl vanje in rekel: »Pri ljudeh je to nemogoče, ne pa pri Bogu, kajti pri Bogu je vse mogoče.« Peter pa mu je začel govoriti: »Glej, mi smo vse zapustili in šli za teboj.« Jezus je rekel: »Resnično, povem vam: Nikogar ni, ki bi zaradi mene in zaradi evangelija zapustil hišo ali brate ali sestre ali mater ali očeta ali otroke ali njive in ne bi zdaj, v tem času, skupaj s preganjanji, prejel stokrat toliko hiš, bratov, sester, mater, otrok in njiv, v prihodnjem veku pa večno življenje. Toda mnogi prvi bodo zadnji in zadnji prvi.« (Mr 10,17-31)

Kristjan ne more biti na cilju, je **vedno na poti**. Od nas Bog zahteva vedno več, neprestano razmišljanje in delovanje. **Ne po logiki navade**, ampak po logiki odnosa z Jezusom.

Neprestano delo za nas predstavlja postavljanje jasnih vsakodnevnih ciljev. Kam greš, kaj iščeš, kako to dosegaš?

Stati pomeni med drugim tudi lenariti. **Ostajati v coni udobja**, pozabiti, da smo poklicani v življenje. Neprestano trdo delo zahteva od nas red in disciplino v vsakdanjih majhnih stvareh.

Premisli, kako ti mine običajen dan, kako in s čim ga zapolniš? Ali gre za **načrtno izgrajevanje življenja, ali le za polnjenje praznine?**

Razmislek:

1. Kako si si prizadeval hoditi, ne stati? Kje se je to poznalo?
2. Kdaj si stal oz. lenaril?
3. Ali te je kdo opomnil in kako si se na opomine odzval? Kako reagiraš običajno?

II. Živost v iskanju odgovorov

Izročilo starih

Okrog njega so se zbrali farizeji in nekateri pismouki, ki so prišli iz Jeruzalema, in videli so, da nekaj njegovih učencev jé z obredno nečistimi, to je neumitimi rokami. Farizeji in vsi Judje se namreč držijo izročila starešin in ne jedo, če si prej skrbno ne umijejo rok. Tudi ničesar s trga ne jedo, če se prej ne umijejo. In še mnogo drugega se držijo po izročilu: umivajo kozarce, vrče in bakrene lonce. Zato so ga farizeji in pismouki vprašali: »Zakaj se tvoji učenci ne ravna po izročilu starih, ampak jedo kar z nečistimi rokami?« Odgovoril jim je: »Prerok Izaija je dobro prerokoval o vas hinavcih, kakor je pisano: To ljudstvo me časti z ustnicami, a njihovo srce je daleč od mene. Toda zaman mi izkazujejo čast, ker kot nauke učijo človeške zapovedi.

Božjo zapoved opuščate in se držite človeškega izročila.« In govoril jim je: »Lepo zametavate Božjo zapoved, da se držite svojega izročila! Mojzes je namreč rekel: Spoštuj očeta in mater in Kdor preklinja očeta ali mater, naj bo kaznovan s smrtjo. Vi pa pravite: »Če kdo reče očetu ali materi: S čimer bi ti lahko koristil, je korbán,« to se pravi dar, mu ne dovolite več, da bi kaj storil za očeta ali mater. S svojim izročilom, ki ga izročate, razveljavljate Božjo besedo. In še veliko podobnega delate.«

In spet je poklical k sebi množico in ji govoril: »Poslušajte me vsi in doumite! Nič ni zunaj človeka, kar bi ga moglo omadeževati, če pride vanj, ampak ga omadežuje to, kar pride iz človeka.« Ko je od množice šel v hišo, so ga njegovi učenci spraševali o tem izreku. Dejal jim je: »Tako? Tudi vi nimate pameti? Mar ne razumete, da človeka ne more omadeževati nič, kar pride vanj od zunaj, ker ne gre v njegovo srce, ampak v želodec, in se nato izloči v greznico?« S tem je razglasil vse jedi za čiste. In govoril je: »Kar pride iz človeka, to ga omadežuje. Od znotraj namreč, iz človekovega srca, prihajajo hudobne misli, nečistovanja, tatvine, umori, prešuštva, pohlepi, hudobije, zvijača, razuzdanost, nevoščljivost, bogokletje, napuh, nespamet. Vse te hudobije prihajajo od znotraj in omadežujejo človeka.« (Mr 7,1-23)

Biti kristjan, pomeni hoditi za Jezusom v vsakem trenutku. Biti živ v iskanju odgovorov na osebna, službena in družbena vprašanja. **Pomeni neprestano spraševanje, kaj pričakuje Jezus od nas.**

Če hočemo, da bo Jezus odgovor na naša vprašanja, se moramo neprestano ozirati nanj. **Koliko in kako vpliva božja beseda na tvoje življenje?** Kdaj se sprašuješ ob njem in kdaj ga umakneš iz zavesti?

Razmislek:

1. O čem pogosto razmišljaš? Kam te misli odnašajo?
2. Kdaj si se čez dan spomnil na Jezusa in kaj si ob njem razmišljal?
K čemu te je ta razmislek vodil?
3. Kdaj se ujameš v svoje navade? Kdaj in kako jih presegaš?
4. Ali si se s kom pogovoril, ali se sprašuje, kaj od njega pričakuje Jezus, in kdaj?
5. Ali si drugega spodbudil k temu? Kako se je odzval? Ali je kdo tebe spodbudil? Kako si opomin sprejel?

III. Biti na strani Resnice, vedno na strani Resnice

Jezus pred Pilatom

Od Kajfa so torej Jezusa peljali v sodno hišo. Bilo je zgodaj zjutraj. Sami niso šli v sodno hišo, da se ne bi omadeževali, ampak bi smeli jesti pashalno jagnje. Pilat je prišel ven k njim in rekel: »Kakšno tožbo imate zoper tega človeka?« Odgovorili so in mu rekli: »Ko ne bi bil hudodelec, bi ti ga ne izročili.« Tedaj jim je Pilat dejal: »Vzemite ga in ga sodite po svoji postavi.« Judje so mu rekli: »Mi ne smemo nikogar usmrtili.« S tem se je izpolnila Jezusova beseda, s katero je označil, kakšne smrti bo umrl. Tedaj je šel Pilat spet v sodno hišo, poklical Jezusa in mu rekel: »Si ti judovski kralj?« Jezus mu je odgovoril: »Praviš ti to sam od sebe ali so ti drugi povedali o meni?« Pilat je odvrnil: »Sem mar Jud? Tvoj narod in veliki duhovniki so te izročili meni. Kaj si storil?« Jezus je odgovoril: »Moje kraljestvo ni od tega sveta. Ko bi bilo moje kraljestvo od tega sveta, bi se moji služabniki bojevali, da ne bi bil izročen Judom, toda moje kraljestvo ni od tod.« Pilat mu je rekel: »Torej si ti vendarle kralj?« Jezus je odgovoril: »Ti praviš, da sem kralj. Jaz sem zato rojen in sem zato prišel na svet, da pričujem za resnico. Kdor je iz resnice, posluša moj glas.« 38 Pilat mu je rekel: »Kaj je resnica?« (Jn 18,28-38)

Biti kristjan ne pomeni, da smo že na pravi strani. Resnico moramo iskati in za njo stati, se zanjo boriti, ne glede na to ali se spleča ali ne.

Pilat je vprašal Jezusa: **Kaj je resnica?** Zakaj? Zato, ker ni hotel slišati resnice. V sebi jo je prepoznavala, začutil, a je bila pretežka.

Kako dosleden znaš biti pri odgovorih svojim bližnjim? **Kako dosledno vztrajaš pri tem, kar je resnično?**

Razmislek:

1. Kdaj se izogibaš jasnim odgovorom, kaj je res in kaj ne? Kdaj si se danes izogibal resnici?
2. Ali te je kdo opomnil? Kako si opomin sprejel?
3. Ali si ti koga opomnil in kako se je drugi odzval?
4. Kdaj se ti zgodi, da te boli, ko drugi ne vztraja v resnici, ampak se izmika? Kaj narediš?

IV. Nositi križ, odpoved, umiranje sebi

Jezus hvali vero poganke žene

Tisti čas se je Jezus umaknil v tirsko in sidónsko pokrajino. In glej, prišla je kánaanska žena iz tistih krajev in vpila: »Gospod, Davidov sin, usmili se me! Moja hčer zelo mučijo hudobni duhovi.« Vendar ji ni odgovoril niti besede. Tedaj so pristopili njegovi učenci in ga prosili: »Odpravi jo, ker vpije za nami.« Odgovoril je in dejal: »Poslan sem le k izgubljenim ovcam Izraelove hiše.« Prišla je, padla predenj in rekla: »Gospod, pomagaj mi!« Odgovoril ji je in dejal: »Ni lepo jemati kruha otrokom in ga metati psom.« Ona pa je rekla: »Tako je, Gospod, pa vendar tudi psički jedo od drobtinic, ki padajo z mize njihovih gospodarjev.« Tedaj je Jezus odgovoril. Rekel ji je: »O žena, velika je tvoja vera! Zgodí naj se ti, kakor želiš!« In njena hči je ozdravela tisto uro. (Mt 15,21-28)

Krščanstvo ni pot ugodja in priznanja, privilegijev in elitizma, je pot preizkušenj, kot nam govori evangelij o srečanju med Jezusom in Kanaansko ženo. Iti za Jezusom, ne pomeni iti po poti zgodb o uspehu in slave. Pot za Jezusom je pot preizkušenj, ponižanj in negotovosti.

Kako vztrajen si v veri, da je Bog dober, tudi ko se kaže nasprotno?

Razmislek:

1. Kako razumeš trditev: *»Krščanstvo ni pot ugodja in priznanja, privilegijev in elitizma, je pot preizkušenj«*? Ali si jo na taboru tako tudi doživljal?
2. Kdaj ti je postalo na taboru težko in kako si reagiral?
3. Si pri drugem opazil, da mu je težko? K čemu si ga spodbudil?
4. Je tebe kdo spodbudil? Kako si se odzval?
5. Ali uspeš vedno ohraniti vero, da je Bog dober? Kako?

V. Postaviti Kristusa za vodilo, tvegati čudaštvo

Jezus očisti tempelj

Prišli so v Jeruzalem: Stopil je v tempelj in začel izganjati tiste, ki so v templju prodajali in kupovali. Menjalcem denarja je prevrnil mize, prodajalcem golobov pa stole in ni pustil, da bi kdo kar koli nesel skozi tempelj. Učil je in jim rekel: »Ali ni pisano: Moja hiša naj se imenuje hiša molitve za vse narode, vi pa ste iz nje naredili razbojniško jamo.«

Ko so to slišali véliki duhovniki in pismouki, so iskali način, kako bi ga umorili. Bali pa so se ga, ker je vse ljudstvo strmelo nad njegovim naukom. Ko se je zvečerilo, je odhajal iz mesta. (Mr 11,15-19)

Biti kristjan pomeni pogosto biti čuden, biti čudak. Zakaj? Ker Bog od nas pričakuje bolj **radikalne, nenavadne odločitve** ipd. Jezus med svojimi sodobniki najbolj biča hinavščino. Ne prenese laži, ker ta uničuje pristne odnose in osebno rast. Raje ima neotesano govorico revežev, kot uglajeno laž farizejev.

Govoriti vedno resnico, boriti se za dobro, pa v današnji družbi nujno izzove tudi negativne reakcije. Zaradi zvestobe dobremu in resničnemu pogosto izpademo čudni. Lahko nam očitajo **nesposobnost za prilagajanje, nekulturno obnašanje** ipd., skratka čudaštvo. Tudi Jezus je bil zaradi radikalnosti označen za čudaka, končal pa je kot razbojnik na križu.

Razmislek:

1. Kdaj si že bil kot kristjan označen za čudnega oz. si se tako počutil?
2. Kdaj, v katerih primerih čutiš, da bi moral biti čuden zaradi zvestobe Jezusu, pa se temu izogibaš?
3. Ali si doživel na taboru takšno situacijo – pri sebi ali drugem? Kaj si naredil?
4. Kaj ti je na taboru pomagalo, da si lahko vztrajal v dobrem in resničnem?

